

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Юлия Захариева, член на научното жури за присъждане на образователна и научна степен „доктор” на Станислав Кръстев Костов, докторант на самостоятелна подготовка в Катедра „Европеистика” на Философския факултет на СУ „Св. Климент Охридски”

Представената дисертация за присъждане на образователна и научна степен доктор на Станислав Костов на тема Актовете на Съда на Европейския съюз и техните правни последици е в обем от 339 страници. Тя е структурирана в увод, четири глави, заключение, списък на цитирана литература, включващ 74 библиографски единици и списък на съдебни актове на Съда, Общия съд и Съда на публичната служба (над четиристотин цитирани акта за периода от 1954 г. до 2010 г.).

Дисертационният труд има ясно формулирана научно изследователска задача – да се изследва правния режим на актовете на Съда на ЕС, която е изпълнена успешно, изчерпателно и цялостно. Подобен анализ се прави за пръв път в научната литература у нас и не е пресилено твърдението, че такова цялостно изследване няма и в доктрината в рамките на Европейския съюз.

За успеха на Станислав Костов допринася логичното структуриране на дисертационния труд. В увода е формулирана научно изследователската цел, подчертана е практикоприложната значимост на изследването и актуалността на темата.

Глава Първа представя общата характеристика на съдебната система на ЕС в нейното развитие през двете съдебни реформи и най-новите изменения след влизането в сила на Договора от Лисабон. Разкрита е ролята и компетентността на Съда на ЕС и са представени всички производства с тяхната специфика. Тази част от дисертационния труд, дори и да изглежда позната и да присъства и в други публикации, е изцяло подчинена на целите на изследването и в нея подчертано присъстват авторските виждания.

Глава Втора изследва правния режим на актовете на Съда на ЕС, тяхната систематизация и основни характеристики, което е също представлява принос. Бих искала да подчертая раздела, посветен на значението на заключенията на генералните адвокати, което също се прави за първи път. Прецизните отговори на редица въпроси, свързани с изследвания правен режим, имат също така практикоприложна значимост.

Глава Трета и Глава Четвърта носят най-големия теоретичен заряд и ярко открояват приносния характер на изследването. Практиката на Съда като

източник на правото на ЕС е обект на редица изследвания и като че ли вече е създадена утвърдена матрица. Станислав Костов излиза от тази рамка и смело и аргументирано представя свои виждания относно систематиката на източниците на правото на ЕС и мястото на практиката на Съда в тази система. Прави впечатление коректният диалог на автора с утвърдени през годините становища и аргументираното отстояване на собствената позиция, че само онези съдебни актове, които пораждат, изменят или прекратяват действието на правните норми, представляват източник на правото.

Глава Четвърта е посветена на действието на актовете на Съда на ЕС. Интересни са акцентите, особено във връзка с предходната глава, върху приложимостта на института на силата на пресъдено нещо спрямо актовете на Съда на ЕС, обвързващата сила на актовете и детайлното представяне на специфичното действие на актовете в отделните видове производства.

Заключението представя систематизирано двадесет основни извода, защитени и аргументирани в хода на цялото изложение.

Впечатляваща е работата на Станислав Костов с практиката на Съда на ЕС, прецизната селекция на относими решения от богатата юриспруденция на общностната съдебна институция, а това е умение, което свидетелства за висока степен на компетентност, отлично познаване на изследваната материя и много добра теоретична и езикова подготовка.

Авторефератът изцяло отразява постиженията на докторанта и реалните приноси на изследването.

Няма съмнение, че постиженията на Станислав Костов са негово лично дело. Езикът на автора е прецизен, ясен и достъпен не само за специалисти, но и за широка аудитория въпреки сложността на темата и правно-теоретичните изводи, които са изведени.

Лично аз съм улеснена в своята преценка в много голяма степен, поради факта, че работим заедно в екип в продължение на осем години. Тук е мястото да подчертая качествата на докторанта като преподавател. На него са поверени лекционни курсове и водене на семинарни занятия в СУ „Св. Климент Охридски“. Този натрупан опит също е фактор за постигнатото в дисертационния труд.

Критични бележки не мога да имам, тъй като присъствам в целия процес на подготовката на дисертационния труд и основните тези и проблеми са обсъждани в хода на изготвянето на дисертационния труд като наистина прави впечатление чудесното съчетание на респект към авторитети и в същото време критичност и отстояване на собствени позиции.

С оглед на изложеното становището ми е следното:

Дисертационният труд реално запълва празнота в българската сравнително нова доктрина в областта на Правото на ЕС. Теоретичната значимост на изследването се допълва и с безспорната полезност на изследването за учебния процес във всички факултети, в които се изучава дисциплината Право на ЕС и за всички практикуващи юристи и особено за магистратите в България.

Дисертационният труд отговаря изцяло на изискванията на закона и това ми дава основание убедено да подкрепя решение за присъждане на образователна и научна степен „доктор” и да предложи на почитаемото жури да се обедини около това решение.

София, 27.06.2011 г.

Доц. д-р Юлия Захариева